

Demokratiið røkkur ikki inn á arbeiðsplássini

Kvinnustevnan í Suðri var væleydnað. Ein nevnd skal kanna videomisnýtsluna og -árin og koma við uppskotið til landsfundin

Skulu javnaðarkvinnur arbeiða tvørpolitiskt? Skulu tær virka í bólkum seg í flokkinum? Ella skulu javnaðarkvinnur vera virknar í feløgnum kring landið? Hetta vóru nakrir av teimum spurningum, javnaðarkvinnurnar á stevnuni í Vági síðsta vikuskifti, viðgjördu. Tær samdust um, at innan ávís egi eiga tær at arbeiða í bólkum seg innan flokkin, men eisini vera virknar í lokalu feløgnum

Vikuskiftið 26. og 27. februar varð hildin áhuga-verð kvinnustevna í hølunum hjá arbeiðsmannafelagnum í Vági.

Luttakarar vóru kvinnur kring alt landið, ið eru limir í javnaðarfeløgum og í SU. Henda kvinnustevnan er onnur av sínum slagi kom á kvinnutíninginum í 1982.

Stevnan byrjaði kl. 21 leygarkvöldið, við at Elin Jacobsen bjóðaði vælkomnin. Kvöldið varð brúkt til kjak um evni sum t.d. tvørpolitiskt kvinnuarbeiði og videomisnýtsla.

Allur fundurin var fyrri at arbeiða tvørpolitiskt innan ávís egi. Men okkara arbeiði skal røkka longur — nevnliga móti endamálið okkara: at koma klassamuninum til lívs.

Video-nevnd

Fundurin valdi eina nevnd, ið skal kanna ta ótálmaðu video-nýtsluna og árin hennara. Henda nevnd skal gera eitt uppskot, ið skal viðgerast á landsfund floksins í apríl.

Tjakast varð eisini um, hvussu kvinnur skulu arbeiða: »Skulu vit arbeiða í einum kvinnubólki burtur av, ella skulu vit virka í feløgnum?« Her varð víst á, at endamálið við slíkum stevnum

sum hesi er at gera kvinnur virknar innan feløgin og ikki isolera okkum. Hetta hildu fundarkvinnurnar vera rættast.

Sunnudagin byrjaðu fundurin kl. 10.00. Tá legði Ingeborg Vinther fyrri við røðu upp til orðaskifti um arbeiðarviðurskifti. Ingeborg Vinther segði:

Skal frígera menniskjuni

»Demokratiska sosialism-an strembar eftir at frígera menneskju, geva teimum tryggileika og møguleika fyrri eini friari menning undir ábyrgd móti felagsskapinum. Sosialism-an byggir á virðing fyrri tí einstaka menneskjanum og viljan at skapa somu møguleikar — øll mugu hava líkarættuttan mun til kyn og rasu — og á trivnað.

Javnaðarflokkurin er

ein demokratiskur flokkur. Men demokratiið er ófullgjørt, um tær figgjarligu avgerðirnar eru úttan fyrri demokratiskt eftirlit. Endaligi setningurin er tí felagsogn av framleiðslutólunum. Fyrri javnaðarfólk er sosialism-an fult út eitt politiskt og búskaparligt — økonomiskt — demokrati.

Klassamunur má niðurbrotast

Ójavnin í tí kapitalistisku skipanini og tann óavmarkaða maktin, kapitalurin hevur, eru vandar, sum hótta eitt samfelag. Hetta samfelagið kúgar tær veiku og byggir á rættin hjá teimum sterkastu at yvirleva. Tí vilja vit fremja eitt samfelag, sum byggir á javnaða og solidaritet — brøðralag. Tí mugu vit altíð arbeiða fyrri, at allur klassamunur verður niðurbrotin.

Solveig Bærentsen, sosialráðgevi, greiðir frá einum ella øðrum

Evnið á stevnuni er arbeiðarviðurskifti út frá virkisskrá floksins:

Tá hugsað verður um rættin hjá arbeiðsfólki at vera umboðaður í leiðsluni á virkjunum, og at iognarrætturin til hesi skal verða skrásettur, sum tað stendur í fyrsta broti um »arbeiðarviðurskifti« í virkisskránni, kunnu vit bert hyggja at gongdini tær seinastu árin.

Hvat er hent á hesum øki? Jú, tað hevur verið heilt vanligt, at arbeiðara-

og fakfeløg av ymsum slag hava sett nógvan pening í virki fyrri at skapa sær sjálvum arbeiðspláss, har sum tørvur hevur verið á hesum. Hetta er gjørt í góðari meining fyrri at sleppa burtur úr vinnuloysi.

Arbeiðsfólkið hevur onga ávirkan

Men so komi eg til tað, eg so ofta havi havt frammi — hvussu er tað við umboðanini í leiðslunum á virkjunum?

Hvussu nógva ávirkan hava arbeiðarar á hesi virki, sum teir sjálvir eiga, ella á tær privatu virkini?

Hava arbeiðararnir umboð í virkisleiðslunum? Hava vit nakað at siga viðvikjandi arbeiðsgongdini, sum t.d. tá nýtt fólk verður tikið í arbeiði ella tá onkur verður uppsagdur?

Ella hvussu leingi skal arbeiðast, tá farið er út um normala arbeiðstíð — eitt nú, tá nógkur fiskur kemur inn?

Verða vit eftirspurd, tá rationalisering fer fram á arbeiðsplássunum, so ikki er brúk fyrri allari arbeiðsorkuni?

Ella tá ið rationaliseringseksperatar koma inn á arbeiðspláss og gera royndir, hvussu skjótt ein arbeiðir, og seta minsta mark fyrri, hvussu nóg skal arbeiðast pr. tíma?

Verður fólk eftirspurt, tá registrering — skráseting — fer fram á arbeiðsplássunum eitt nú við edvótum?

Einki demokrati á arbeiðsplássunum

Koma virkisleiðarar ella stjórar til arbeiðararnar at samráðast um hesi ting? Ella um teir menneskjansligu avleiðingarnar, ið standast av hesum?

Nei, tað koma teir ikki! Og tað merkir, at einki demokrati er á arbeiðsplássunum — hvørki teimum privatu virkjunum, samtaksvirkjunum ella teimum almennu arbeiðsplássunum.

So er at spyrja, hvat skal gerast fyrri at fáa demokrati á arbeiðsplássunum, soleiðis at arbeiðsfólkið fær ávirkan úti á teimum einstøku arbeiðsplássunum?

Her mugu sjálvsagt flokkurin og fakfeløgin arbeiða saman fyrri at vit

Arbeitt varð eisini í bólkum